

مشکل اساسی نسل های آینده

بخش هفتم - استاد صباح

سلام مرا به وحدانت برسان ...
و اگر بیدار بود بپرس .
چگونه شما را آسوده می خوابد...

کشتی نساژ ای نوح
بر شوره زار دلها
شاید به شعر تلخم
جایی که سطره خالیست
طوفان نخواهد آمد
باران نخواهد آمد
خریده بگیری، اما
ایمان نخواهد آمد...

در هر اجتماعی که بیشتر قسم خورده شود... آن اجتماع خرابتر و مردمش دروغگو ترند...

افسوس روزی خواهد آمد بی دینی نمادی از روشن فکری شود ...

شاید چشم های ما نیاز داشته باشند که گاهی با اشک های مان شسته شوند

تا بار دیگر زندگی را با نگاه شفاف تری ببینیم. . .

اگر جنگ نباشد

خوش جهانی که در آن جنگ نباشد

مشت و لگد و سیلی و تفنگ نباشد

از وحشت بمب اتم و توپ و طیاره

پیوسته به پا خار و به سر سنگ نباشد

باهم نستیزند سپیدان و سیاهان

دعوا سر نام و نسب و رنگ نباشد

در باغ وفا مرغ بد آواز نیابیم

در بزم صفا ساز بد آهنگ نباشد

افسار به دست دو سه گمراه نیفتد
ایام به کام دو سه الدنگ نباشد
مادون ز ستمکاری مافوق ننالد
از دست دلی سنگ دلی تنگ نباشد
هر مملکتی تا طلبد حق خودش را
محتاج به هزاران لشکر و جنگ نباشد.

قیمت مواد غذایی در چند سال اخیر بشدت افزایش یافته است، همزمان با این سیر صعودی گرانی و کمیابی مواد غذایی، امکان دسترسی بخش عظیمی از ساکنان کره خاکی ما را به غذای کافی با مشکلاتی دو چندان روبرو نموده است. بدون تردید کمبود غذا مشکل اساسی زندگی آینده نسل بشر خواهد بود. بحران گرسنگی رو به افزایش است؛ تلاش های جهانی برای مقابله با این پدیده شوم و نکبت بار با این روند راه به جایی نخواهد برد. اگر مواد غذایی موجود در جهان بطور عادلانه تقسیم شود به هریک از ساکنان زمین به اندازه کافی مواد غذایی می رسد، این در حالی است که بخش قابل توجهی از ساکنان کشورهای صنعتی بیش از آن چه که سهم واقعی شان از مصرف مواد غذایی باشد از آن بهره می برند. با کمال تأسف باید اعلام کرد با وجود همه تلاش های انجام شده هنوز بیش از یک میلیارد نفر از مردم جهان در شرایط سخت فقر و تنگدستی به سر می برند، هر روز بر تعداد این درماندگان افزوده می شود؛ با این وجود اغلب گرسنگان ساکنان مناطق روستایی کشورهای جهان سوم می باشند.

کمبود آب، نابودی جنگل ها، کشت های سنتی، دهقانان تنگدست و بی توجهی مسئولان در قبال ملت های گرسنه خود از عوامل مهم کمبود مواد غذایی به حساب می آید. آمار واقعی گرسنگان هنوز به طور مشخص گردآوری نشده، شاید بیش از آمارهای منتشره سازمان های بشردوستانه و خیر انسان گرسنه وجود داشته باشد. دولت ها مطابق تعهدات بین المللی باید سیاست های کشاورزی پایدار و سالم را توسعه دهند، ضمن نظارت بر قیمت غذا و تقویت بنیاد کشاورزی و دامپروری جلوی رشد روز افزون فقر و نداری را بگیرند. میلیون ها انسان سرگشته و گرسنه در دنیای پیرامون ما وجود دارند؛ اگر از خدمات حمایتی دولت ها از جمله برنامه کالا برگ مواد غذایی، خیریه های غذایی، کمک و لطف سازمان های مذهبی برخوردار نبودند چه سرنوشت شومی گریبانگیر آنها شده بود.

اگر گرسنگی بر زندگی ما انسانها حاکم شود میزان ناامیدی، درماندگی و خشم افزایش می یابد و به تبع آن زندگی اجتماعی بشر رو به وخامت و ناامنی سوق داده خواهد شد.

هر سال به مناسبت فرا رسیدن شانزده اکتبر روز جهانی غذا با توجه به شرایط موجود، سازمان مواد غذایی شعاری را به منظور حمایت از بیچارگان و درماندگان گرسنه مطرح می کند. شعار غذای سالم برای همه بشریت سالهاست به عنوان طرح یا لایحه به تصویب سران مسئول سیری شکم گرسنگان می رسد. در کنفرانس های مختلف دولت ها را مطابق قوانین بین الملل و دستورالعمل های سازمان های مدافع گرسنگان، متعهد می کنند ضمن رعایت حقوق انسان ها شرایط زندگی برابر را جهت تامین غذای سالم آنان فراهم نمایند. اما سالهاست آرزوی دیرینه دلسوزان پابرهنگان و مصلحان جهان رنگ عمل به خود نگرفته تا همه انسان ها بی دغدغه نان در دنیای سالم کنار هم زندگی کنند. در این روز زنگ خطر بحران

غذا به صدا در می آید. برای تأمین تغذیه و سلامت بشر به عنوان حق طبیعی و اولیه آنان، پیامی به دنیای سیر شدگان بی درد و یادآوری همه رنج های بشریت است.

در این روز صدای انقلاب گرسنگان به گوش می رسد، بحران غذا دیگر خاموش نیست، صدای ضجه انسان گرسنه قرن بیست یک به گوش همه مردم جهان رسیده است، کتمان این چالش بزرگ ندیدن حقیقت گرسنگی بیش از یک میلیارد انسان گرسنه دیگرکارایی خود را از دست داده است. گرسنگان مثل ما حق حیات دارند می خواهند زنده بمانند پس باید تا دیر نشده جلوی این فاجعه انسانی را بگیریم و با تقویت کمک های بشردوستانه آنان را از چنگال شوم فقر و نداری نجات دهیم. منبع مورد استفاده: باشگاه اندیشه ، از انسان تا انسانیت و راه توده .